

עין משפט גר מצוה

טב א טופיש דת"מ י"ז
טקף ז':

תורה אור השלם

1 וירגל בעבדך אל ארתי
המלך וארתי המלך
כמלאך האלילים ועשה
הטוב בעיניך.

2 ויאמר לו המלך קמה
חבר עור דברך אגורתי
אתה וציבא תחלוק את
השדה ויאמר שפיכת
אל המלך גם את דבלי וקח
אחרי אשר בא ארתי המלך
בשלום אל ביתי.

3 וכן ידענת מריב בעל
ומריב בעל והלוי את
מיכה.

4 ויבא שאלו עד עיר
עמלק וירב בנחל.

5 ויהי לעת זקנת שלמה
תרב עוד רבויה אגורתי
אלילים אחרים ולא הדי
לכבו שלם עם י' אלהיו
כלכב וירב אביו.

6 אז יבנה שלמה קמה
לכמוש שקץ מואב בדר
אשר על פני ירושלים
ולמלך שקץ בני עמון.
כלבים א י א י

7 אז יבנה הישיבה מובת ליו
אלהיו וישקאל בדר עובד.
הישיבה י א י

8 ואת הבמות אשר על
פני ירושלים אשר מימין
לדר המזרחית אשר בנה
שלמה מלך ישראל
לכמושת שקץ צידונים
ולכמושת שקץ מואב
ולמלכב תועבת בני עמון
עמט המלך.

9 ויעש שלמה הדר בעיני
י' ולא מלא אחריו י' בדר
אביו. כלבים א י א י

10 ויעש הישיב בעיני י'
ולך בכל דוד דוד אביו
ולא סי ימין ושמואל.
כלבים ב כ ב ב

11 ובמדר לא היה לקינו
מלך אשר שב אל י' בכל
לכבו ובכל פשו ובכל
מאדו בכל תורת משה
ואתיו לא קם כבוד.
כלבים ב כ ב ב

רב נסים נאון

נצא בר נצא. נצא דא
דאמרן. בר נצא דכתיב
ו' א יו יבא שאלו עד
עיר (שולמן) ויבא
נחל. אמר ר' מני על עסקי
נחל, בשעה שאמר הקב"ה
לשאלו ועתה לך ויבנית
את עמלק נשא שאלו קל
וחזירי בעממי ואמר ומה
על נפש אחת אברה תורה
הבא עגלה ערופה בנחל
המאבד נפשות הרבה על
אחט כטה וכמה. ועוד אמ
אחט חטא בדרמה מה חטאת
אם נדולים חטאו קטנים כד
הטאו.
סליק פירק במה בחמה

נו:

במה בהמה פרק חמישי שבת

אלא מעתה או יבנה יהושע ב'. הקשה הר"ר אלמנן דנחלק
(סנהדרין דף טז): מפיקין מדכתיב אז יבנה יהושע ולא כתב
אז בנה מכלן לחיית הממים מן המורה אס כן אמר לדרשה ה"ג
אמא לדרשה דהכא ואומר ר"י דמ"מ פריך מדלא כתיב שקס לננות
אלא יבנה ש"מ שרזה לומר שננה
כההוא דיהושע דולאי בנה:
מה אחרונים לא עשו ותלה בהן
ב'. לא שיק לומר הכא
מקום הנימו לו אכזויו להמגדר זו
דלאמר כפ"ק דחולין דף י. ופס':
גבי נחש נחשת שביעז חזקיה דהתם
לא ניעורו אכזויו שהיו יראים
לנערו לפי שעשאו משה על פי
הדבור אלל הכא למה היו מניחים
מלנערת: דצוציתא. אומר
ר"ת דאמר כמדמש שהיה נר דולק
ע"ל ראשו:

הדרן עלך במה בהמה

על עסקי נחל. ומה על נפש אחת אמרה תורה הבא עגלה ערופה
נחל נפשות הללו על אחת כמה וכמה אס גדולים חטאו קטנים מה
חטאוי: ולא ענדו ישראל עבודה זרה. שעל ידי שנחלקה המלכות
העמדי ירבעם העגלים שלא יעלו ישראל ירושלים לממשלתו
של רחבעם: שלמה חטא. צע"ו:

נדר' נמן. דשני קרא הטו לנכח והוא
לא הלך: הכא נמי דננה. קימא
היא: אלא. מהכא מילף דלא בנה
דמניח רבי יוסי אומר כו': לדר
המשפה. לשון שמן דמתרגמין משחא
והוא הר הימים: מקיש ראשונים.
מקיש אח בנינו של שלמה ליעשורו
של יאשיבו מה יאשיבו לא עשה
יעשור זה ותלו זו מן השמים לשבח
הואיל ויעבר השאר שנושה משמת
יהושפט אף שלמה לא עשה בנין
זה ותלו זו לננות מתוך שלא מיחה
בנשיו: משש. לחטוב עלים ולשלוש
מס כשכר לע"ו: ולא יכחכ כו דכר
זה. ללמדך שקסה המוכחה בני שבידו
לימחות: מיני זמר. כלי שיר: נעץ
קנס. ושרטון מדבק זו עד שנוסף
והולך וגדל שרטון חול ורפש וטיט
סהיס גורש: כרך גדול של רומי.
שהוא מוצר לישראל והוא (איטליא) של
יון נמסכת מגילה דף יו': כיוס
שהעמיד ירבעם אח הטעגליס נכנס
לרף אחד. באזויו שרטון שגדל שס
נימיו שלמה לרף כוך קטן מזלידן
שעושין מן קניס ומן ערבה ומאז
נמוספו כניס על כניס: איטליא.
שס העיר והוא ממדינת יון וכשנטלה
רומי מלכות יוניס לכדוהו ונהפך להס:
יאשיבו חטא. דכתיב שז אל ה' י'
משמע דחטא מעיקרא: מכן ה'.

שישז על כסא מלכותו דכתיב י' כן ה'
שנה וגי': עד כן י"ה. שמאל מלקיה
את הספר ועיין ויקדק כמורה ודיניה
נכנס ובעל פה והיין שמאל טעה
דינא: נעל מוס. ממי שנתן לו
תחילה: ה"ג ואמרי לס אחא אחוס
דאכא אכוס דרכ ירמיה בר אכא:
נקן דלויטא. על שס נילזין דטרא
שהמלאך פשט את ידו וקיבל תשובתו
ליסנא אחרינא על שחמו המלאך
בליצית ראשו:

הדרן עלך במה בהמה

ונעץ קנה בים ועלה בו שירטון ועליו נבנה כרך גדול [של רומי] במתניתא תנא אותו היום שהכניס ירבעם
שני עגלי זהב אחד בבית אל ואחד בדרן נבנה צירף אחד וזהו איטליאה של יון: א"ר שמואל בר נחמני א"ר
יונתן כל האומר יאשיהו חטא אינו אלא טועה שנאמר י' ויעש הישר בעיני ה' וילך בכל דרך דוד אביו אלא מה
אני מקיים י' וכמוהו לא היה לפניו מלך אשר שב וגו' אשכל דין שדון מכן שמנה עד שמנה שורה החזירן
להן שמה תאמר נטל מזה ונתן לזה תלמוד לומר בכל מאורו שנתן להם משלו ופליגא דרב דאמר רב אין
לך גדול בבעלי תשובה יותר מיאשיהו בדורו ואחד בדורו ומנו אבא אבוב דרבי ירמיה י' בר אבא ואמרי
לה אחא אחוה דאבא אבוב דרב ירמיה בר אבא דאמר מר רבי אבא ואחא אחי הוו אמר רב יוסף
ועוד אחד בדורנו ומנו עוקבן בר נחמיה ריש גלותא והיינו י' נתן דצוציתא אמר רב יוסף הוה יתיבא
בפירקא והוה קא מנמנס וחזאי בחילמא דקא פשט ידיה וקבליה:

הדרן עלך במה בהמה

מסורת הש"ס

א) יומא כ"ג. ב) י"ט חופסת
מנילח סל. ד"ה אלמלא,
ג) נקבא מניח המסות
וגם גע"ו איתא קך וע"י
סד"ש מחלום שכתב אית
הר המשחה וסין שמוכר את
שמו כ"י ע"י שמו שמו לנחש
ע"כ. ד) וילין וי' וי' חס'
ס"ג ד"ה אלל. ה) כ"ב י"ג
יאמר וכן לקמן, ו) סנהדרין
סל: י"ג, ז) ע' ברסט סוכס
כסיות ס"ג. ח) ועמ"ש
רשי סנהדרין לל: ד"ה לעוי
וכ' שהיה מר טוקא על
תמיכה שנתן עינו וי' וי' כהה
יולל לסק היה נר דולק כראוי
מן השמים ועל שס קך קרא
ל"ה וכן ויליח י"ג.
ט) (דמפרס כיומא כ"ג).
י) ויחלם כ כ"ג. יא) וס' כ"ג.

גלוין הש"ס

חוב' ד"ה צוציתא וכו' על
ראשו. פ' סנהדרין דף טז
ע"י כרשי ד' רדיו ליה:

רבינו חננאל

נצא בר נצא. נכחומר
ספיכות שאמר אין לי
סליקא על מי יסהיבך לכאן
בשלום זה נמצא. ובר
[נצא] כלומר ספיכות
שאביו שאלו נמצא.
כלומר... ויבא שאלו וירב
בנחל. נתקיים בספיכות
נצא וכו' נצא.
הדרן עלך במה בחמה